

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom
„Koroški Slovenec“,
Wien V., Margaretenplatz 7
Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Zinkovský Josip, Wien
V., Margaretenplatz 7.

Lisi
za politiko, gospodarstvo
in prosveto

Izhaja vsako sredo.

Stane četrtletno: K 3000—

Za Jugoslavijo
četrtletno: 15 Din.

Posamezna številka 400 kron.

Leto III.

Dunaj, 7. marca 1923.

Št. 10.

Vabilo

na

občni zbor

Sl. Kršč. Soc. Zveze za Koroško v Celovcu, ki se bo vršil

v četrtek dne 15. marca t. l.

ob 1/2 10. uri dopoldne v društvenih prostorih v Celovcu (Vetrinjsko obmestje 26. na levo prvo nadstr.) s sledečim sporedom:

1. Poročilo odbora.
2. Določitev članarine.
3. Volitev novega odbora.
4. Govor.
5. Slučajnosti.

26

Po občnem zboru S. K. S. Z. se vrši istotam ustanovni občni zbor Kršč. ženske zveze.

Vsa naša društva, posebej še žene in dekleta in prijatelje ljudske izobrazbe vabi k obilni udeležbi ODBOR.

Redni letni občni zbor Pol. in gosp. društva za Slovence na Koroškem.

V Celovcu, dne 1. marca 1923.

Mnogobrojno članov in delegatov iz vseh občin zaslužnega jugoslov. Korotana se je zbralo danes v prostorih Mohorjeve tiskarne, da prisostvuje občnemu zboru in sliši poročila voditeljev naše najvišje organizacije. To dejstvo kaže, da nismo osamljeni, temveč stojimo za nami kot en mož vsi kor. Slovenci, ki še niso izgubili svoje narodne individualnosti (osebnosti) ter da se za delovanje vodstva vrlo zanimajo.

Zborovanje je otvoril predsednik g. poslanec Kraiger ter po navadnih formalnostih (navideznostih) predal besedo g. tajniku, ki je uvodoma izvajal, da je mnogoštevilna udeležba razveseljav dokaz, da še živi med kor. Slovenci duh ustanovitelja naše strankine organizacije, nepozabnega Andreja Einspielerja.

Društveni odbor je kljub silno težavnim razmeram veliko pripomogel, da se je naš položaj zdatno zboljšal. Z odločnim nastopom in mnogoštevilnimi pritožbami in intervencijami (posredovanji) je dosegel, da se je začel zanimati svet za nas. Tudi tisti, ki so nas po plebiscitu preganjali in izganjali z naše domne zemlje, so morali priti do spoznanja in prepričanja, da je vse njihovo razbojništvo, s katerim so hoteli zatreti slov. narod na Koroškem, brezuspešno, ker nas ne morejo utajiti in smo še jaki dovolj, da se branimo.

Največja izguba, ki jo moramo navesti v naši društveni bilanci (konečnem računu) je brezdvomno ta, da smo ostali po nesrečnem plebiscitu takorekoč brez slov. razumnosti. Edina svetla točka, ki nam obeta v tem oziru nadomestila, so naši slovenski koroški akademiki (visokošolci), od katerih smemo pričakovati, da bodo z iniciativami (predlogi) in organizatoričnim kulturnim delom podpirali društvo. Pozdravljamo jih kot zveste sinove svojega naroda, ter želimo, da pride med nami do čim ožjih stikov.

Ako imamo zaznamovati po dveh letih kljub temu

časten napredek,

je to v prvi vrsti Vaša zasluga, kajti s svojo odločno voljo, značajnostjo in požrtvovalnostjo ste postavili temelj naši strankini organizaciji, ki si je pridobila s svojim vztrajnim delom ugled in zaupanje med kor. Slovenci. O tem nam najbolje priča število članov, ki se je izza lanskega leta pomnožilo za okrog 530 društvenikov. Takisto je dovoljen tudi denarni uspeh, Odbor smatra za svojo dolžnost, da izreče vsem, ki so ga podpirali pri njegovem delovanju najprisknejšo zahvalo. Prav posebno gre zahvala okrožnim poverjenikom in občinskim zaupnikom, ki so izvrševali poverjene jim društvene posle vztrajno in požrtvovalno.

Na lanskem občnem zboru sklenjeno spremembo društvenih pravil je deželna vlada odobrila z odlokom od 2. julija 1922 št. 4610. V smislu § 2 sedaj veljavnih društvenih pravil Političnega in gospodarskega društva za Slovence na Koroškem v Celovcu je

namen društva:

- a) ohraniti koroškim Slovincem vso narodno last;
- b) nuditi temeljito splošno ljudsko izobrazbo na verski podlagi;
- c) gojiti vse panoge narodnega gospodarstva in s tem pospeševati ljudsko blaginjo.

Odbor je v preteklem poslovnem letu pazno zasledoval vse dogodke, ki so bili v zvezi z našim položajem ter se posvetoval o društvenih zadevah na 5 odborovih sejah in 3 širših sestankih. Razentega je imelo društveno načelstvo najmanj po 2 seji mesečno, na katerih je reševalo tekoče zadeve, pripravljalo in zbiralo potrebno gradivo za mnogoštevilne intervencije naših poslancev itd. Društvena pisarna je uredila evidence društvenikov razpošiljala potrebne okrožnice poverjenikom in občinskim zaupnikom, izgotovila statistiko in razna poročila. V pisarni so dobivali društveni člani pojasnila in odgovore na različna ustmena in pismena vprašanja.

(Dalje sledi.)

Veleizdajstvo.

Prišli so ob Novem letu ali kdaj majhni lističi z otročjo vsebino iz Jugoslavije, takoj je bilo vse po koncu. sam šef koroške policije je stikal po hišah, dolžil nedolžne ljudi veleizdaje, celo jih zapiral in kaznoval. V glavih nemških strahopetnih mogočnejev je kar mrgolelo jugoslovanskih veleizdajalcev.

Prišel pa je dne 3. t. m. iz tuje države, iz Nemčije, ne majhen listič, ampak veliki general Ludendorff. Takoj je smet bilo vse po koncu, a ne da bi iskali veleizdajalcev Avstrije, ampak da ga slovesno sprejmejo in celo po vojaško. Na vseh postajah od Malnic do Celovca so generala pozdravljali oddelki Heimatschutza po vojaških šegah. Pridelili so mu tudi častne straže pod vodstvom bivših oficirjev, n. pr. nadporočnika Ericha Larischa, oberstlajnanta Schoberta itd. V Celovcu so ga pozdravili zastopniki vseh nesocialdemokratskih strank, pred kolodvorom je bil zbran Heimatschutz iz celega okraja Celovec. V naglici so

se zbirali tudi socialdemokrati, a ostali so v manjšini. Drugi celovski sprejem je bil pri hotelu Moser.

V nedeljo dne 4. t. m. je tuji državljani Ludendorff govoril na zborovanju koroškega Landbunda proti Avstriji za enotno veliko Nemčijo. Naj omenim par njegovih stavkov: „Globoko ginjen se zahvaljujem za sprejem na Koroškem. Vaše veselje velja... našemu skupnemu stremljenju, naša ljudstva zediniti v eno ljudstvo, ga okrepiti in osvoboditi. Za to svobodo je treba v prvi vrsti moči. Veselilo me je, ko sem slišal, kako se tukaj širi misel oborožbe... S koroškimi boji se je začel boj za svobodo nemškega naroda, mogočno gibanje, ki nas pelje v eno veliko Nemčijo, v eno Nemčijo moči, svobode in kulturnih sil...“ Tako pusti koroška vlada govoriti proti svoji lastni državi, ker velika Nemčija brez uničene Avstrije ni mogoča, in nihče ne grozi s tožbami zoper veleizdajo, nihče ne stika za temi, ki so generala v Avstrijo povabili, pa tega tudi ne prikrivajo. Vprašajmo mirno, če so bili tisti mali letaki že Avstriji nevarni in veleizdajniški, kaj pa je potem obisk in tak sprejem tujega generala? Mislimo si, kaj bi koroška vlada naredila, če bi kako slovensko društvo povabilo slovenskega generala iz tuje države na posete in oficijelne parade in javne govore. Koliko vika in krika bi bilo, koliko Slovencev bi kot veleizdajalci jedlo ričet, ali pa bi ga niti ne dobilo!

Pa še nekaj je čudno. Ravno ob času, ko v Celovcu in tudi na Dunaju sprejemajo Ludendorffa, berači naš kancler Seipel za kredite v Parizu in v Londonu. Če tam zvedo, kako v Avstriji sprejemajo nemškega generala in se teh sprejemov udeležujejo vse stranke, ki so sedaj v Avstriji na vladi, in se pri teh sprejemih govori o eni veliki Nemčiji, in se more Heimatschutz tako širiti in vojaško organizirati! Reichswehr je avstrijska armadica za javnost, Heimatschutz pa prikrita, a mogočna in urejena armada — za vsak slučaj.

Koroška deželna vlada, ki je po svojem namestniku pozdravila gen. Ludendorffa, naj nikoli ne rabi več imena veleizdajalec, ker bi s tem vsakokrat sama sebe obtožila! Ali bi isto ne mogli reči tudi o podružnici fašistov v Beljaku in na Dunaju, za ktere vlada ve in tudi ve za ozke vezi med fašisti in — Heimatschutzom!!!

Zdi se, da bomo koroški Slovenci kmalu edini patriotje v Avstriji in baš zato nas tako po strani gledajo. Mogoče si želijo, da bi jih posnemali! Naj nam mirno povedo, kaj mi moremo zato, da nismo Nemci in se ne moremo navduševati za veliko Nemčijo in za pogin Avstrije!

Koroško gospodarstvo.

Seja deželnega kulturnega sveta dne 26. I. 1923.

Predsednik Šumy poroča: 1. O sadje-reji, da se promet s sadnimi drevesci prepusti društvu za uporabo sadja (Obstwertungsgesellschaft). Drevesca, ki jih kulturni svet vzgaja v svojih drevesnicah, se prepuste skupno omenjeni družbi, ki potem še iz inozemstva kupi, kar je potrebno. Družba da od dobička 50% kulturnemu svetu. Drevesca, ki se izven dežele kupijo, stanejo na-

mreč toliko denarja, da ga kulturni svet ne zmore s svojimi sredstvi. 2. Predlaga, da se na kmetijskiški šoli uvede pouk o prvi pomoči v nezgodah. 3. O živinskih cenah. Cene so se v zadnjem času nekoliko zboljšale, a daleč ne v tisti meri, kot so mesarji dvignili ceno mesa. Konzumenti pa se radi cen pritožujejo. Naj se živina doma kolje in prodaja meso, le tako se bodo cene uredile.

Poslovski davek.

Supersberg opozarja, da je deželni svetnik Lager za deželno vladu odmeril poslovski davek mesečno na 6000 K. Izprva je celo zahteval 12.000 K. In ko se je ta stvar objavila, se je reklo, „po zaslišanju kulturnega sveta“. A kulturni svet je priporočal le 3000 kron in se zdaj nanj sklicujejo! To ne gre, da se kmete poljubno stiče. Ako ima posestnik n. pr. 7 poslov, bo za bolniško blagajno in poslovski davek plačeval milijone! Tega kmetije ne zmorejo.

Živinoreja.

Ing. Scheuch poroča: Ni upanja, da bi se dali kmečki dohodki iz mesa razmeroma zvišati; trg povprašuje le po mleku, in posetniki, ki so si kupili drage švicarske živine ter še kupujejo krmo, pravijo, da pri sedanjih cenah mleka shajajo. V deželi se je hotelo vzrediti živino, ki bi dajala primerno množino mleka, a tudi mesa in bi bila primerna za vprego. Mlekarstvo zahteva skrbno postrežbo; sploh na Koroškem za to razmere niso ugodne, ko ni dosti krme in pašnikov. Oblika in teža živine ste se v deželi po živinoreji izboljšali, ali molzečnost ni v enaki meri napredovala. Na Lurnfeldu se redijo krave, ki tehtajo do 700 kg. pred leti se je dosegalo le do 370 kg. Nekateri posestniki uvažajo zdaj montafonsko pasmo iz Švice (n. pr. v Vernbergu i. dr.). Le ta pasma je navajena pašnikov in skrbne ter zadostne krme; na Koroškem pa se bo kmalu izpridila, zato se je ne more na splošno pripustiti. Le okoli mest, kjer se krave molzejo in potem oddajajo mesarjem, se lahko uvede tudi to plemo. V celovškem okraju in na Spodnjem Koroškem so slaba tla, pašnikov pa nič, na teh tleh montafonska pasma ne bo uspevala. Na Nemškem in Češkem gospodarji redijo le domačo živino, pri nas pa veleposestvo hodi svoja pota. Domače plemo se da zboljšati: v Labudski dolini imajo krave, ki zelo povoljno molzejo. M. v Althofenu ima krave, ki molzejo 3250 l. na leto počez! Treba je pač izbirati teleta, ki se naj redijo. Koroške živine spada 5% melanski pasmi, 43% je bele domače živine, 4,3% montafonske, 1,33 simendolske. Montafonska se kot deželna pasma ne pripozna, lahko pa se je večji gospodarji poslužujejo za svoje hleve.

Hernler opozarja, da so o priložnosti poloma posestniki dobili v svoje hleve vsa mogoča plemena; nastala je cela mešanica in živinoreja se je popolnoma pokvarila. Najprej je treba krme, brez te se živinoreja ne more zboljšati.

Ravnat. Pulver: Po beli plemenski živini nihče ne povprašuje, zato nima tiste vrednosti kot druge vrste. Okraj, kjer se ta živina redi, je premajhen. Res je splošno koroški kmet slab živinorejec, a kriva je le tudi pasma.

(Nadaljevanje.)

Petje na Lisni gori.

Naprošen od slovenske strani, naj povem, ali se je res pri prvi maši na Lisni pelo že od nekdanj nemško, sledeče odgovorim:

Celih 31 let sem bil župnik na Rudi in v tem času vsako leto večkrat zahajal v prijazno romarsko cerkev Marije Device na Lisno goro, tam pomagal pri službi božji, posebno pri večjih shodih, kakor na belo nedeljo, malo Gospojnico in Šimanovo nedeljo koncem oktobra. Takrat pride vsako leto tudi nekaj nemških Labudčanov na Lisno opravljati svojo pobožnost.

Jaz sem imel navadno najprej nemško pridigo za Labudčane in potem bral sv. mašo z blagoslovom, ali petje je bilo pri tej maši in sploh pri vseh mašah vselej le slovensko. To morejo spričati tudi vsi pevci,

ki so tam peli, kakor tudi ljudje, ki so poslušali, celo Labudčani, če hočejo biti resnično ljubni. Ko je pa pred par leti prišel nemški župnik g. Franc Laure na Rudo, je vpeljal v cerkvi na Rudi deloma nemško petje, in ker pomaga o večjih shodih tudi na Lisni, so začeli ruški pevci peti tam nemško; na katerega povelje se je to zgodilo, mi ni znano. Res tedaj ni, da se je pri prvi maši na Lisni že od nekdanj pelo nemško, ampak je to vpeljano šele par let, odkar je nemški župnik prišel na Rudo. Cerkev na Lisni spada pa pod šentpetersko župnijo. (Potem je nam vse jasno. Op. uređ.)

Kar se števila nemških romarjev tiče, jih jaz sicer nikdar nisem štel, a mislim, da je slovenski romar iz Kloštra zadel pravo, ko je njih število napovedal na približno 30. Pri lepem potu in lepem vremenu jih pride nekaj več, pri slabem vremenu pa nekaj manj. Da je bila cerkev polna, je ja res, toda ne Labudčanov, ampak večinoma slovenskih vernikov. V omenjenih dneh se namreč božja služba v Št. Petru in na Rudi opusti in vse hiti v cerkev le na Lisno. Pa tudi iz drugih krajev zahajajo Slovenci radi na Lisno, kakor iz Vogrč, Pliberka, Dobrle vasi, Djekš itd., da je slov. vernikov vedno več kakor nemških, zato se pri vseh treh mašah po pravici poje slovensko.

Končno pravi dopisnik: „Če pride vsako leto toliko Labudčanov, podpirajo cerkev tudi oni in imajo tedaj enake pravice kot Slovenci“. Pa tudi to ne velja. Mar se cerkveno ljudsko petje ravna po darovih obiskovalcev in ne bolj po jeziku, ki se govori v dotičnem kraju? Cerkev na Lisni spada pod slovensko šentpetersko župnijo, zato mora biti cerkveno petje v njej slovensko. Je li cerkveno ljudsko petje na prodaj, da bi se dalo kupiti? Pri poštenih Slovencih ne.

Ako bi prišli nemški romarji v večjem številu n. pr. v procesijah s svojim duhovnikom in svojimi pevci in bi jim dovolil domni župnik peti pri svoji maši nemško, bi bila to izjema in bi jim tega nihče ne branil: da bi imeli pa slovenski pevci peti Nemcem na ljubno nemško, je preveč zahtevano in je ponemčevanje. Kje pojejo nemški pevci Slovincem na ljubno slovensko? Nikjer v celi Avstriji. — Toliko v obrambo resnice. (S tem je zadeva za nas končana. Op. uređ.)

Janez Volavčnik,
konzistorijalni svetnik in župnik v p.

POLITIČNI PREGLED

Avstrija.

Angleški zunanji minister Lord Curzon se je izrazil, da ima Avstrija, ki je bila še pred kratkem smatrana za izgubljeno, sedaj upanje na boljšo bodočnost. Na noge jo spravlja mednarodno posojilo: Anglija posodi 1.800.000 funtov, Francija 60 milijonov franc. frankov, Holandska 6 milijonov goldinarjev, Belgija 8½ milijonov belg. frankov, Švica 5 milijonov švic. frankov in Švedska 100.000 funtov. Če se odračunajo predujmi, ostane eden bilijon naših kron, s katerim bomo mogli gospodariti do avgusta. — Pogajanja v Beogradu nas kor. Slovence niso zadovoljila, ker se ni sklenilo nič trajnega, ampak so se Jugoslovani zadovoljili z običajnimi lepodonečimi frazami, katerim navadno ne slede dejanja. Listi poročajo, da je dr. Seipel sicer obljubil, da hoče napraviti konec zatiranju kor. Slovencev in burgenlandskih Hrvatov na šolskem in političnem polju, ter da se bodo v to svrhu vršila podrobna politična pogajanja v aprilu v Ljubljani, kjer se bo sklenil dogovor po vzorcu brnske pogodbe (med Češko in Avstrijo) ali vprašanje je, bo li imel dr. Seipel toliko moči, da napravi konec paševanju koroških vlastodržcev. — Vladne stranke se pogajajo sedaj o novem volilnem zakonu ali enotnega naziranja ni opaziti. Gotovo je, da se mandati znižajo od 183 na 168, torej za 15 poslancev.

Čehoslovaška.

Vsled revolverskega napada na fin. min. dr. Rašina je vlada predložila zakonski načrt o zaščiti države, ki je bil sedaj sprejet. S tem zakonom je onemogočena vsaka akcija proti državi in njeni republikanski in demokratski

ustavi. — Češkoslov. pošilja v Francijo tudi delavske transporte. V Inomostu so takšen transport zadržali in ga poslali nazaj. Trenotno je nastal vsled tega med Avstrijo in Češkoslovaško oster diplomatski zapletljaj. Čsl. vladni krogi trdijo, da bodo spremljali te transporte čsl. vojaki ali pa bodo zasedli Inomost črnici (francoske kolonijalne čete).

Nemčija.

Orgešovci so zrasli vladi čez glavo. Zato bo minister za narodno brambo nastopil z vso strogostjo proti njim in podobnim organizacijam ter kaznoval vsak slučaj nepokorščine kakega člana državne brambe. Enako se bo polagoma godilo tudi avstr. oblastem. — Bavarski parlament je sprejel z 74 proti 56 glasovi predlog, da se voli za Bavarsko samostojen predsednik. Bavarci in Prusi so med seboj v trajnih prepirih. Posebno Francija zasleduje ta preobrat z zanimanjem, ker ve, da ji bo na dva dela razdeljena dosti manj nevarna.

Porurje.

Čehi pošiljajo vsaki dan v Francijo preko Beljaka 1000 ton koksa. Nemški listi zdihujejo radi tega: Mi zbiramo za brate v Porurju denar, zraven pa puščamo skozi naše ozemlje prevažati za tlačitelje koks in jih posredno podpiramo. Zasedba Porurja je za Nemce kaznen božja. Med vojno so na Francoskem popolnoma opustošili cele pokrajine, potem so po lastni krivdi spravili kurz krone skoro na ničlo, da bi se izognili reparacijskim plačilom, konečno pa plačila sploh odpovedali. Hoteli so ukazovati celemu svetu ali usoda je hotela drugače. Poincaré pravi, da bo šla francoska vlada v ruskem konfliktu do kraja. Štiri leta je kazala Francija svoje jumaštvo na frontah, še nadaljnje štiri leta je zmerno in potrpežljivo gledala svoje sovražnike. Sedaj je prišel trenutek, ko je mera dopolnjena. Nemčijo je treba končno vendar uveriti, da je Francija zmagala. Za prazne besede Francija ne bo izpustila sankcij, ki jih ima danes v rokah.

MI IN ONI

Udarec nemškutariji. Na Koroškem je mnogo Slovencev, ki se imenujejo Nemcem prijazne (deutschfreundlich gesinnte Slovenen). Ta prijaznost seveda obstoji v tem, da volijo ti Slovenci dosledno z Nemci, da se udeležujejo nemških prireditvev ter darujejo po močeh za lutrovske „Südmarko“ itd. Kako sodijo pametni Nemci o takih ljudeh, pove nam nemški učenjak Adolf Bartels, ki piše v „Deutschsoziale Blätter“, sledeče: „Der geborene Slave, der für deutsche Art und Sitte wirkt, ist in meinen Augen ein Lump, denn er hat seiner natürlichen Bestimmung nach für seines eigenen Volkes Art und Sitte zu wirken und nicht für die eines fremden“ to se pravi: „Rojen Slovan, ki dela za nemško ljudstvo, njega šege in navade, je v mojih očeh malopridnež; kajti, že naravna postava zahteva, da deluje za svoje ljudstvo, za domače šege in navade in ne za tuje“. Te besede naj si zapišejo Nemcem prijazni Slovenci globoko v srce, da bodo videli, kaj imajo od treznomislih Nemcev pričakovati.

DOMAČE NOVICE

Žitara vas. Listi poročajo, da je izjavil avstrijski drž. kanclar Seipel dne 20. februarja t. l. v Beogradu, da mu ni nič znanega o kakem zatiranju koroških Slovencev. Gospod urednik! Vi stanujete tudi na tisti vasi kot on, povejte mu, naj gre v urad notranjega ministrstva in poišče med akti že eno leto se tam nahajajočo pritožbo bivšega tukajšnjega državnega cestarja g. Kancjana Zeca. Omenjeni je 26 let brez vsake pritožbe in vestno opravljal svojo službo in je bil samo vsled tega, ker je zaveden Slovenec, od sedanje avstrijske uprave brez vsake pokojnine od službe odslavljen, ter zato sedaj — že precej čez 60 let star — strada vsakdanjega kruha, četudi je celo svoje življenje pridno delal in ostal brez vsake kazni. Če pa on pisanju ne bode verjel, naj pride pa sem pogledat, bode se lahko osebno prepričal in našel še več podobnih slučajev samo v naši občini.

Štebenj pri Beljaku. (Spitzer lovi iredento.) G. Gastl je našel nekje slovenski letak ter ga pokazal znancem v Malošah, ki so ga v gostilni pri Koflerju glasno prebrali. To je zadostovalo, da se je spravil cel policijski aparat na noge. Sam g. Spitzer (on je jud in gotovo ni Korošec. Pri njem seveda ne velja: Koroška Korošcem. Op. ur.) v spremstvu je prišel nad njega in ga zalotil ravno pri kovaču. Moral je seveda takoj z njim na dom, kjer so ga aretirali. Niti preobleči se ni smel. Vtaknili so ga v ječo med dva zlikovca ter ga šele drugi dan popoldne izpustili. Takšna je na Koroškem toli hvalisana, zlata republikanska svoboda. Zase imajo svobodo, za Slovence pa ječo. To je enak policijski režim, kakoršen je bil v najhujših časih nekdanje avstro-ogrske monarhije.

Ruda. Seid gegrüsst ihr Glocken lieb und hehr, Tönt uns zum Trost und Gott zur Ehr. Tako je stalo na slavaloku ob vhodu na pokopališče na praznik, ko so blagoslovili nova zvonova. Bil je lep praznik, Ruda je doživela dan, kakor že dolgo ne. A nekaj je bilo, kar je navdajalo z bridkostjo naše srce. Naš mili materni jezik je bil potisnjen čisto v kot, vse je bilo nemško. Ali naš jezik ni več vreden, da se uporabi pri taki lepi slavnosti? Ali je Ruda nemška fara? Ali je nemško bolj koroško, ali bolj avstrijsko, ali bolj cerkveno nego slovensko? Išči z lučjo Nemce-domačine na Rudi, pa jih ne boš našel. Ali je bila slavnost za nemške Lofentolarje, ki so se udeležili slovesnosti? Ali pa je nemško bolj nobel? Za vsakega pravega slovenskega Korošca je najboljši nobel njegov materni jezik. Pa že pri sprejemu zvonov smo brali na slavaloku samo nemški napis: Mit Gott empfangen wir die Glocken. In zdaj zopet skoro vse nemško. Pred pridigo in med mašo samo nemško petje, na slavaloku nemški napis, nemška deklaracija, svatinje so bile naučene nemške verzice. Bolj gladko bi jim bil šel jezik, če bi povedale svoja voščila v svojem materinem jeziku. Ali ni sramota tako zamečevati svoj jezik? Kdaj smo še videli, da bi bili Nemci tako zaničevali svoj jezik? Razen ene deklamacije in polovice pridige je bilo ob blagoslovljanju vse nemško. O Ruda, ki niti nemškega imena nimaš, kaj bi rekli tisti, ki so nam zapustili svoj jezik, če bi videli, kako se njihovi potomci sramujejo jezika svojih prednikov? Spoštujmo druge, a ne zaničujmo sebe!

Podjuna. V Dobrli vasi je mlekarja. Kakor smo slišali, se je njen lastnik preselil v jeseni v Južno Tirolsko (Italijo), ker je italijanski državljan in ima menda tudi tam slično podjetje. Nam se kar čudno zdi, da oblasti kaj takega pustijo. A res ni nobenega domačina, ki bi to mlekarjo prevzel? Naj gre tujec kamor hoče! Raje pustijo zaslužek, naš denar vandrat v Italijo. Res lepe razmere! In takemu človeku — tujcu — se dajo vse pravice, da lahko prosto trguje kakor hoče. Kako pa stoji z nami Slovenci oz. Gospodarsko zadružno v Sinči vasi? Lansko poletje so bila predložena nova pravila dež. vladi oz. dež. kot trgovskemu sodišču v Celovcu v odobrenje in do zdaj še niso dali niti odgovora. Zakaj pa nam koroškimi Slovencem — domačinom — ne dajo pravic, tujcu pa. Apeliramo na mero-dajne oblasti, da saj že enkrat nehajo s svojim šikaniranjem in da ne poslušajo tistih Heimatsratov, ki mislijo, da so vse na svetu in nam dajo naše itak zasigurate pravice. Mi zahtevamo prosto neodvisno združeno organizacijo. Če tujci lahko prosto trgujejo, zakaj mi ne. Naša dva poslanca pa prosimo, da se z vso vneto zavzameta za to stvar in dregata brez miru, dokler ne dosežemo svojega namena. Vržimo vsaj enkrat to prokleto cinčanje proč in postavimo se na noge! Dež. vlada oz. dež. kot trg. sodišče naj da odgovorja ali ne, če ne, bomo nastopili druge poti, saj imamo še več odprtih. Več podjunske kmetov.

Št. Vid v Podjuni. V soboto dne 24. febr. smo tukaj doživeli nekaj čudnega, kar se še v Št. Vidu nikdar ni zgodilo. Pokopali smo Toplejovo mater, ki je trpela skozi 9 let v postelji. Bog ji daj večni mir! Ko smo stali poleg njenega groba, smo vsi kar strmeli, ko so zapeli pevci — baie iz Podkrnosa — nemško pesem „Ruhe sanft“ innato v cerkvi pri sv.

maši ravno isto pesem, toraj zopet nemško. Pevci pa niso bili Nemci, ampak nemčurji, ker so med seboj govorili le slovensko in mislim, da sami niso vedeli, kaj pravzaprav pojo. Tu seveda ni moglo biti pobožnosti, ker naša ušesa v naši cerkvi še nikdar niso slišala nemške besede. Upamo, da se kaj takega ne ponovi več.

Slov. Plajberk. V nedejo dne 25. februarja po sv. maši je bilo pri nas politično zborovanje pri Najekovcu. V dve sobah in veži je bilo natlačeno polno ljudstva. G. poslanec Poljanec se je potrudil v naš gorati kraj, da razloži svojim volilcem sedanji položaj naše države, katere dolžnosti imamo mi do nje in kake dolžnosti ima tudi ona napram nam kot manjšini. Potem je govoril o izobraževalnih društvih, njih pomenu in koristi, ter prav toplo priporočal ustanovitve istega tudi pri nas. Le potem izobrazbe, pridnosti in varčnosti bo mogel kmet izhajati, drugače bodo začeli grofje in baroni spet kupovati naša posestva, kakor se je to godilo že pred vojno, ko imajo še zdaj naše najboljše kmetije v rokah. Omenil je tudi novo postavbo o servitutih in nje velikem pomenu za kmeta. Popoldan, ko je bil v cerkvi blagoslov, pri katerem je bil tudi poslanec, pridrvi okoli 50 orgešovcev iz Borovelj, med njimi tudi več socijaldemokratov, ki obstopijo cerkev in napadejo g. provizorja in g. poslanca z najhujšimi psovskami in ju tirajo s silo v bližnjo Foltovo gostilno. (Dr. Fattinger pa je rekel na seji deželnega strankinega vodstva, da je Heimatschutzverband nestrankarski. Dejanja kažejo drugače. In socijalisti, ki bi morali biti proti orgešovcem, gredo z njimi. So pač internacionalni? Op. ured.) Pri blagoslovu so bile večinoma le ženske in predno se je to po tako raztreseni občini razglasilo in se pomoč zbrala, so nju zopet izpustili ter jo popihali proti Borovljam. V soboto večer pred zborovanjem pa je bilo pri pđ. Bundru pobitih 9 šip v oknih in na šolskem poslopju tudi 6. Vemo, kdo je to napravil, a čakamo, kaj bo orožništvo ukrenilo. To so samo suha dejstva, podrobnosti bomo šele poročali. Seipel se pa laže po Jugoslaviji in pravi: Moram naglašati, da se avstr. zakoni na naše nacionalne manjšine v vseh pravicah nanašajo in vporablja v kulturnem in političnem oziru ravnotako, kakor na one državljane, ki nemški govore. Mi moramo konstatirati, da se vporablja ti zakoni samo v prid nemškovorečim državljanom. Mi imamo samo to pravico, da smemo govoriti še doma in med seboj slovensko ter plačevati visoke davke.

Zila. Lepo obiskane shode naših zaupnikov je imel slov. dež. poslanec g. župnik Poljanec v nedeljo dne 18. febr. dopoldan na Brdu in ponedeljek dne 19. febr. 1923 v Ziljski Bistrici. G. poslanec je opozoril moše na najvažnejše zadeve, s katerimi moramo računati zdaj in v bodočnosti. Sredi marca se priredi v spodnji Zili večji javen shod.

Žerjav pri Črni. Dragi „Koroški Slovenci“! Nahajamo se tukaj, da bi se skoraj lahko reklo, celemu svetu za hrbtom; toda Ti, naš dragi prijatelj, si nas vkljub temu našel in nam redno prinašaš novice iz rodnih krajev, kaj da počenjajo naši koroški bratje. Posebno ta le Rutarjev Jur jo pihne. Čitali smo, kako je neki prefriganec iz Tvojega uredništva vso slovensko Koroško kar vse skrižem obtesal. Sprevideli pa smo, da je bil dotičnik vseeno velik plašljivec, ker se je menda na potu, ko je bil tudi k nam namenjen, st.-germainskega kamna prestrašil in nazaj pobegnil. Tako smo bili mi tukaj obvarovani, da tudi nas ni mogel v rebra suniti. Gojimo upanje, da bo v novem košu v uredništvu tudi za naše dopise še kaj prostora. Pa brez zame-re, smo pač slabe volje.

Apače. Za našo majhno župnijo je bila nedelja 1. febr. izredno slovesen dan. V ponedeljek prej smo pripeljali iz Grabštanja že dolgo pričakovani zvon in v nedeljo je bil blagoslovljen. Čeravno je bilo istočasno blagoslovljanje zvonov tudi v sosedni Galiciji, je prihitelo k slavnosti precej ljudi, poleg domačinov tudi mnogo Šmarječanov in Selanov. Cerkevne obrede sta izvršila domači šmarješki in selski župnik, botra zvonu sta bila p. d. Jagovc in Černeželj. Po blagoslovu so domači

pevci lepo zapeli in mala Jakopičeva Tončka je stoječ visoko ob zvonu z ljubko pesmijo pozdravila zvon in mu izročila naše želje. Nato se je zvon pod vodstvom domačega tesarja pđ. Trošta gladko in naglo dvignil v zvonik in je pri slovesni maši že zapel. Tehta 260 kg in je delo livarne Szabó v Gradcu. Glas ima lep in se z manjšim zvonom prav dobro ujema. Bog daj, da bi nam naznanil več veselih kakor žalostnih dogodkov!

Gorje pri Zili. Gorjanci nabiramo za nove zvonove. Se piščali od orgelj bi rabili. — V nedeljo 18. t. m. smo praznovali sv. Valentina. Manjkalo je ljudstvo iz Kanalske doline, ker jih vahcarji ne pustijo k nam. — Dne 19. t. m. se je zgodila huda nesreča. Kranjcov oče so s sinkom podirali smreke v gori in težka smreka jim je zlomila in zmečkala na dveh mestih nogo. Bog jim daj zdravje, da bodo priljubljeni mož mogli delati in rediti družino! — Pet naših krepkih fantov pojde v Ameriko. Škoda za naše ljudi, da rajžajo v tujino, ko jih doma tako krvavo rabimo. Hudirjeva Avstrija, ki si nas že od nekdanj gonila od domače hiše s svojimi strašnimi davki.

Blače v Ziljski dolini. (Zvonovi.) Že mesca julija pr. leta sta se naročila pri zvonarni Szabó v Gradcu za farno cerkev sv. Petra v Blačah dva zvonova. Plačal ju je prodani les iz občinskega gozda gor na visoki planini v Brbucu. Težko jih pobožno ljudstvo pričakuje. Da Bog, da bi po njenem prihodu ubrano zvonjenje marsikaterega zbudilo ne le samo iz dušnega, ampak tudi iz narodnega spanja. Je pač povsod enako. Kdor zaničuje svojo materno besedo in se je sramuje, on zaničuje tudi cerkev, jo k večjemu le od zunaj gleda.

Šmarjeta pri Velikovcu. Dragi „Kor. Slovenci“! Ne zameri, da se oglasim k besedi. Malo me jezi, pa veste kaj! Neki Tinjčan ponuja karte od zvonov in deklet. Zraven pa pripomni, da so fejest dekleta v Tinjah. Celo Rutarjevemu Juriju jih ponuja. Tisto pa ni povedal, da so „haklih“ tudi. S tem lahko marsikaterega šmarješkega farana spravi v zadrego! One dobro znajo deklamirati in batl se je, da nam povedo tako le:

Šmarječanov noče Tinjsko dekle,

Ker za cerkev imajo le prazne žepé,

Samo en zvonček in orglje kot lonček!

— Šimanov Pepi se je poročil z Lubejevo Roziko v Klosterskih gorah. Po Klacerjevo Liziko je pa prišel Matija Kuess, računovodja v Žerjavu pri Črni. Novoporočencem želimo mnogo sreče!

Dvor. Poročila se je tukaj Neža Gregorn, pđ. Ugrinova s Francom Vitnikom v Šmihelu in hiša je dobila s tem novega gospodarja. Bilo srečno!

Podjuna. (Smrtna kosa.) Dne 21. svečana so sprevideni s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspali Rogova mati. Pogreb je bil veličasten. V nagrobnem govoru so nam č. g. župnik Pšeničnik orisali rajne življenje, kako vzorno je rajna živela, kako potrpežljivo je prenašala svojo bolezen in kako se je dobro pripravila za potovanje v večnost. Žalujemo očetu, sinovom in sestri iskreno sožalje! Počivaj v miru!

DRUŠTVENI VESTNIK

Kotmara vas. Dne 18. febr. je imelo tukajšnje izobraž. društvo „Gorjanci“ pri Marinjaku svoj letni občni zbor. Po pozdravu g. predsednika se je izvršila volitev novega odbora, ki se ni izpremenil, pač pa izrekla staremu odboru zaupnica. Iz tajnikovega in blagajnikovega poročila smo razvideli, da je delovalo društvo zelo marljivo, da si je brez vsake prireditve nakupilo lepo množino prta za napravo novega odra. Letni obračun izkazuje prebitka 376 K in 100 dinarjev. Delo pri novem odru je v polnem teku, samo želebi bi bilo, da bi posvetili člani društvenemu delovanju več truda. Imamo nekaj marljivih delavcev — vsa čast jim — a kaj pa ostali fantje in dekleta? Kje vaš narodni ponos? Tudi se po dolgem molku prav pridno pripravljamo na prvo igro, katero tudi vi, ki dremljete, željno pričakujete, a delovanje vam je postranska

stvar. Fantje in dekleta, ki spite, vzemite si k srcu, da ne bode klic „glas vpijočega v pušca-vi,“ pokažimo, da še znamo nastopiti, ako nas je le volja in ne bo še nas vzela slana, dokler bom delovali s skupno pomnoženo silo. Vsem požrtvovalnim delavcem in darovalcem kličemo: Iskrena vam hvala in lepo nočno na-prej!

Pliberk. Pustno nedeljo popoldne je priredila Marijina družba prvo slovensko prireditve v Breznikovi dvorani v Pliberku. Na sporedu je bila šaljiva igra „Svojeglavna Minka“ in tombola. Torej tudi v Pliberku smo prebili enkrat led. Opetovan osmo prosili za dovoljenje a vedno brez uspeha. Bili smo res presenečeni, ko se nam je to pot dovolila slovenska prireditve. Udeležba je bila sijajna. Kako tudi ne, saj smo se prvič po plebiscitu javno pokazali v Pliberku. Prejšnje prireditve so se nam vedno prepovedale pod krinko „Ruhestörung“, sedaj pa so lahko uvideli Pliberčani, da Slovenci nismo nikaki pretepači in razgrajachi. Prireditve se je končala mirno in v splošno zadovoljnost. Z denarjem se bo poravnal dolg naše nove družbene zastave. Iskrena hvala vsem, ki so pri prireditvi sodelovali in tudi onim, ki so darovali dobitke za tombolo.

Brdo na Zili. V nedeljo 18. febr. smo spet oživili našo izobraževalno društvo in s tem tudi nekako praznovali dvajsetletnico njegovega obstanka. Gosp. deželni poslanec Poljanec nam je v daljšem jako šaljivem govoru razlagal namen in pomen društva. Izvolili smo tudi nov odbor. Imamo precej rojakov v Jugoslaviji, katere prosimo tem potom, da bi nam s književnimi darovi pomagali napolniti našo precej razredčeno knjižnico. Mi sami si bomo pač težko nakupili veliko slovenskih knjig; posebno bi pač želeli novjših, a tudi za stare smo hvaležni.

ČEBELARSKI VESTNIK

Bilčovs. Dne 18. febr. t. l. se je vršil tukaj občni zbor čebelarke podružnice. Čebelarji so se zborovanja v zelo velikem številu udeležili. Predsednik Lorenc Šalander je otvoril zborovanje ter razjasnil navzočim pomen podružnice. Volil se je tudi nov odbor, ki sestoji: Tone Kuriselo, predsednik, Paul Krušič, podpred., Josip Stih, tajnik, Lovro Šelander, blagajnik. Odborniki: Miha Kröpfel, Rupert Köfer, Janez Ogris, Matija Halekar. Zanimanje za podružnico od strani čebelarjev je zelo veliko. Upamo, da bomo čebelarji z združenimi močmi napredovali v próspeh čebelarstva. Želeli bi samo, da bi nam osrednje čeb. društvo poslalo v kratkem kakega potovalnega učitelja. Udov imamo čez 30.

Zakaj bučijo po zimi čebele? Kako bojo prezimile naše čebelice? Kakor je znano čebelarjem, smo vzimili naše čebele na gozdnem meju. Ajdova paša nam je odrekla v jeseni popolnoma. Ni nam drugega preostalo, kot panj za panjem združiti in s tem doseči težo, katero mora vsak panj imeti za zimo. Sladkor je bil predrag, a danes bi bili pa vsi veseli, ako bi naše čebelice imeli na sladkorju prezimljene, pa ne na smoli. Bilo je 9. januarja bolj mokro vreme; grem pred čebelnjak in poslušam ter opazujem, zakaj čebele tako bučijo. Eden se napravlja ravno tako pred pilco, kot bi hotele vzrožiti. No, sem mislil, ta bo pa lepa, če mi sedaj zroji. Nato odprem končnico in vidim, da vsa muha predaj na satovju sedi in se vse drži v ketencah kot pred rojem. Pogledam v zapisnik in najdem, da imajo hrane dovolj. Kaj mora toraj to pomeniti? Žeja, žeja bo gotovo. Grem takoj po kanglo vode, jo postavim malo časa na toplo, potem pa v koritce in jim začnem krmit popolnoma svežo vodo. Čebelice vodo zvoľajo, se takoj prilazijo v koritce in jo pijejo, kot bi bila sama medica. Krmil sem jih trikrat in čebelice so bile potolažene in so se čisto lepo pomirile. 1. in 2. febr. sta bila dva najlepših dni tega leta za naše čebelice. Očistile so se dočela in tudi raz resje in teloh so že prinesle cvetni prašek. Toraj Bog daj in sv. Ambrož še 5—6 tednov prekoračit, potem je največja skrb za nami. Fr. Prušnik.

NAŠE KNJIGE

Krščansko devišstvo. Molitvenik, 345 strani, oblika molitvenika Resnice za večnost, izdala nanovo Družba sv. Mohorja na Prevaljah. Stane vezan za družbene člane 20 Din., za nečlane 27 Din., s poštnino 5,20 Din. več. Škof Slomšek je izdal prvič ta lepi molitvenik leta 1834. Doživel je osem izdaj, še preden ga je leta 1893 izdala Družba sv. Mohorja. Uredil je prvo izdajo župnik M. Lendovšek, sedanjo izdajo profesor Ivan Hutter. Molitvenik je pisan s pristrčno gorkoto, ki je last Slomškovega slogu in srcu, kakor ga ni dosegel doslej še noben pisatelj nabožnega čtiva. Razen krščansko-vzgojnega dela za dekleta je v njem 52 življenjepisov — zgledov svetnic. V dobi po vojni vihravosti, zablod in materijalističnega uživanja je ta klicar k vzrom krščanstva kakor nalašč. V predgovoru molitvenika čitamo: „Če bodete bogoljubna dekleta, rade prebirale te nauke in imenitne vzglede, dovolj vam bode vsaki čas zdravega in koristnega premišljevanja; vaš neizkušeni duh se bode zbistril in volja vam ukrepila toliko, da ne boste žalostno zablodile v svojih lepih, najsrečnejših mladih letih, katera so podlaga vsemu prihodnjemu, celo večnemu življenju, ampak srčno se bodele ustavljale vsem zavodljivostim grešnega sveta. Deklice, vzemite in berite!“

GOSPODARSKI VESTNIK

Nove banknote od 1000 dinarjev. Ministrstvo financ naznanja, da se potegnejo koncem marca ali v polovici aprila dosedanje 1000 dinarske banknote iz prometa. Nove novčance se že tiskajo ter se bodo skoro vposlale podružnicam Narodne banke. Kakor se čuje, bode rok izmenjave kratek, pa bode potrebno, da jih njih posestniki čim preje izmenijo ali uložijo v denarne zavode, da ne zamudijo roka.

Dunajski trg. Voli 8—14.000 K, biki 8000 do 12.000 K, krave 9—13.000, teleta 6—8300, pitane svinje 21.600—24.400, mesne 21.000 do 24.500 K za kg žive teže. Meso: Goveje 11.900—30.000, telečje 13—34.400, zrezek 32—40.000, ovčje 11—24.000, sirovo maslo 30—35.000, skuta 16—20.000 K za kg. Sadje: jabolka 850—2600, orehi 10—14.000, fige 9000 do 14.000 K za kg. Jajce 1600—1800 K. Žito: Pšenica 4000—4100, rž 3350—3650, ječmen 2900—3100, koruza 2600—2700, ajda 2650 do 2750, proso 3000—3200, grah 6—7000, leča 7500—9000 K za kg. Krma: seno 280.000 do 320.000, detelja 320—340.000, slama 190.000 do 200.000 K za 100 kg. Konji: Lahki vprežni 8—9 milijonov, težki 9—18 milijonov K, za klanje 5—10.000 K kg.

Borza. Dunaj, 5./III. Dinar 784, dolar 71.100, nemška marka 3,05, poljska marka 1,30, češka krona 2095, ogrska 19,40, lira 3372, švicarski frank 13.245, francoski frank 4255, funt šterling 333.000 avstr. kron.

Curih, 5./III. Avstrijska krona 0,0075, nemška marka 0,023, češka krona 15,85, dinar 5,85 cent

Za tiskovni sklad so darovali:

Jak. Piskernik, Lobnik, 2000; za botrino Ker. Dom. Martin Kasal, Novbrske gore 5000; Anton Švenar, Gorje 2000; Treza Vedenik, organistinja v Apačah 3000; Alojzija Gallob 1000, Matija Randl, prošt, Dobrla vas 50.000; Vetrinj: Mara Šelander 7000, Cecilija Šuce 1000, Loni Juch 5000, Jos. Just, trgovec, Borovlje 7000; Martin Samonig, Dobje 1000; Jos. Lesjak, Skočidol 1000; Hodiše: Tom. Robas 3000, N. Kompoš 4000, J. J. 1000, S. Kompoš 5000, M. Kompoš 500, J. Aleš 5000, A. Isop 5000, J. Anderwald 1000, T. Aleš 1000, Jož. Pavlič 1000, Jur. Paylič 6000, N. Pavlič 1000, M. Pavlič 6000; Janez Sturm, Vernberg 1000; Štefan Jakob, Dvor 10.000, Iv. Sgiarovello, Bače 2000; neimenovan župnik v Rožu 100.000; Ana Pošeru, Jeriše 2000; mesto pustni godcem Zdravko Lesjak, Breg 7500; Fr. Grundner, Glinje 2000; Anton Košir, Podgora 5000; Val. Šlemic, Svetna vas 10.000; Loka: Jaka Juh 1040, Val. Hus 2000; Žadolje: Jos. Čemer 1000, Micka Čemer 2000, Val. Čepić 1000, Val. Plasnik 1000, Jan Švarc 1000; Val. Oraž.

Kajze 5000; Jan Breznikar, Vesca 1000; Glinje: J. Suklič 1000, Val. Paher 2500, Micka Paher 9500, Kat. Herzele 2500, Simon Fric 500, neimenovan 2000, Šim. Bergman 2000; Peter Dovjak, Slov. Plajberk 2000; Tom. Košutnik, Štebenj 5000; neimenovan v Št. Vidu 500; Jož. Mikl, St. Lenart 5000; Peter Hutter, Globasnica 2000; Vinko Pečnik, Šmihel 30.000; Pavl. Roš, Bela 5000; Fr. Miklav, Pribla vas 2000; Jan Ovčjak, Pliberk 2000; Miha Gabrijel, Škofiče 2000; neimenovan na Prevaljah 5000; ker je Kor. Dom. srečno od mrtvih vstala: Gluhi les: Jos. Wutej 2000, France Wutej 2000, Rado Wutej 5000, Ančka Boštjančičeva, Št. Vid 2000; neimenovana v Rikarji vasi 5000; ob priliki obč. zbora se je nabralo v Šmihelu za srečno in veselo alelujo Kor. Dom. 59.800 K. Vsem darovalcem srčna hvala.

Zbirka v spomin na 10. oktober.

Žvabek: Neimenovan 1000 K, družina Pavlec 5000 K, Jos. Hojnik 2000 K, družina Jernej 1000 K, neimenovan 3000 K, družina Juh 3000 K, družina Kristan 2000 K, Jos. Zvancar 5000, Štefan Potočnik 2000, Blaž Cehner 5000, družina Lindl 5000, Fran Zvancar 5000, Zofija Lutnik 2000, družina Steharnik 10.000, neimenovan 10.000, neimenovan 2000; Kajzaze: Jan Miškulnik 6000, Fran Miškulnik 3200, Gregor Partl 3000, Jan Rajhman 3350, Rupert Gaser 5000; Branča vas: Gregor Jerolič 6000, Boštjan Mosbicer 1000; Bilčovs: Janko Ogris 5000, Jan Šefman 5000, Filip Martič 10.000, Fran Safran 1000, Lorenc Šelander 10.000, Blaž Kralj 1000; Moščenica: Ana Krušič 4000, Vinko Šavlik 2000, Lorenc Bister 2000; Velinja vas: Val. Kropfič 1600, neimenovan 1000, Štefan Baste 400, Primož Šelander, Zeluče 1300; Andrej Krušič, Vesava 2000; Peter Kröpfel, Pugar 1000; Janko Ogris, Bilčovs 74.850; Janez Sturm, Vernberg 600; Jos. Lesjak, Skočidol 1000 K. Vsem darovalcem izreka najsrčnejšo zahvalo Slov. šol. društvo v Celovcu

Listnica uredništva.

Trpin. Sprejeli. — **Žvažeški fantje.** Zastarelo. — **A. B. C.** Došlo je žal prepozno. Mogoče se bo dalo uporabiti v jeseni. — **Rožan 100.** Poročilo o 25./II. ni oportuno. — **Gurčiče.** Delali so po ukazih. — **Kopajnik.** Držite se pri Vaših dopisih enega kraja in ene snovi. — **Fantje z Rožeka.** Z objavo ne koristimo nobenemu. — **Olšenica.** Pridite. Pri dopisih bodite kratki! Darujte sedaj Vi za dotično osebo isto svoto bo pa dobro!

Listnica upravnistva.

Gralič, Beljak. 2. štev. je pošla.

Vabilo.

Slovensko pevsko in izobraževalno društvo „Edinost“ priredi dne 4. in 11. marca ob 2. uri pop. v prostorih pri „Krištofu“ v Škofičah velenjivo in resno igro:

„Fernando, strah Asturije ali spreobrnjenje roparja“

Sodeluje pevski zbor.

K obilni udeležbi vabi

ODBOR.

Organist

obenem mežnar dobi takoj službo v Rožeku. Prijave in pojasnila na župni urad v Rožeku, pošta Rosegg.

21

Iščem v najem hišo blizu ceste ali železnice.

Ponudbe na upravo lista.

28

Dva vagona dobovih (hrastovih) desk,

8 cm močne in 30—60 cm široke, ima napredaj Valentin Kropivnik, Bilčovs p. Bistrica v Rožu.

24

Popolnoma nov še nerabljen Singerjev šivalni stroj domač mlin

na rako ali tudi gepelj; zelo pripraven za ajdo in kornuz (zmelje v 2 urah 50 kg ajde) je napredaj. Več po e: Gregor Lesjak, pd Postrajnik na Bregu pošta Rosegg.

25